# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Ing. V. H.**, zastoupen JUDr. Petrem Hrabákem, advokátem se sídlem K. H. Máchy 344, Most, proti žalovanému: **Magistrát města Most**, se sídlem Radniční 1, Most, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 6. 2010, č. j. 15 A 35/2010 – 18,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá**.

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

Žalobce Ing. V. H. se kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 6. 2010, č. j. 15 A 35/2010 – 18, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem (dále také „krajský soud“)napadeným usnesením ze dne 8. 6. 2010, č. j. 15 A 35/2010 - 18, odmítl žalobu Ing. V. H. proti rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru dopravního úřadu, ze dne 20. 4. 2010, č. j. MmM/44036/3/2010/ODÚ/FO, o zadržení řidičského průkazu žalobce č. x, vydaného dne 28. 5. 2001 Okresním úřadem Most, a to podle § 118c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, až do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o spáchání přestupku, případně trestného činu. Krajský soud při svém rozhodování vyšel z toho, že přede dnem podání žaloby nedošlo k vydání druhostupňového rozhodnutí správního orgánu ve věci a žaloba tak míří proti rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni. Je tomu tak proto, že žaloba proti prvostupňovému rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru dopravního úřadu, ze dne 20. 4. 2010 napadla ke krajskému soudu dne 10. 5. 2010 a Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, rozhodl o odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí až dne 26. 5. 2010, pod č. j. 2177/DS/2010, tak, že odvolání žalobce zamítl a současně prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Účastník správního řízení však musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má v procesní dispozici a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany ve správním soudnictví. Jelikož žalobce před podáním žaloby nevyčerpal řádné opravné prostředky ve správním řízení (odvolání), musel krajský soud podanou žalobu ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jako předčasnou odmítnout.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost, a to prostřednictvím svého zástupce JUDr. Petra Hrabáka, advokáta, kterou obsahově opírá o ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Tento zástupce v podaném mimořádném opravném prostředku uvedl, že důvody kasační stížnosti doplní do deseti dnů, neboť se nachází mimo Českou republiku.

Usnesením krajského soudu ze dne 2. 8. 2010, č. j. 15 A 35/2010 - 23, byl žalobce vyzván, aby odstranil nedostatky podané kasační stížnosti a uvedl, z jakých skutkových a právních důvodů (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) rozhodnutí krajského soudu ze dne 8. 6. 2010, č. j. 15 A 35/2010 - 18, napadá. Ke splnění této povinnosti krajský soud stanovil lhůtu jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Stěžovatel byl současně ve výzvě poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a její vady odstraněny, soud rozhodne o odmítnutí kasační stížnosti, nebude-li možno pro uvedený nedostatek v řízení pokračovat (§ 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.). Tato výzva k odstranění nedostatku kasační stížnosti byla zástupci stěžovatele doručena dne 4. 8. 2010. Zástupce stěžovatele však předal doplnění kasační stížnosti k poštovní přepravě až po uplynutí správním soudem stanovené lhůty (dne 22. 9. 2010). V tomto doplnění tvrdí, že nebylo dáno důvodné podezření, že by stěžovatel požil alkohol, a proto považuje povinnou dechovou zkoušku za protiústavní, šikanózní a znamenající presumpci viny. Postup Policie České republiky, jakož i napadené správní rozhodnutí považuje za nezákonné a v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Dále zástupce citoval některá ustanovení zákona č. 379/2005 Sb., a podotýká, že stěžovatel byl zastaven policejní hlídkou z důvodu rychlé jízdy. Pokud by však toto mělo být odůvodněným podezřením pro podrobení se orientační dechové zkoušce, nutno uvést, že rychlost automobilu nebyla měřena radarem – byla toliko subjektivním pocitem policistů. Policejní hlídka tedy neměla jediný důvod, proč by měla pojmout důvodné podezření, že stěžovatel před jízdou požil alkoholické nápoje. Z tohoto důvodu proto navrhuje provedení důkazu výslechem lékaře, před nímž odmítl provedení odběru krve, neboť nejevil žádné subjektivní známky požití alkoholu.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., kromě obecných náležitostí podání, musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a stěžovatel má přitom, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti se zákonem stanovenými výjimkami je pak Nejvyšší

správní soud vázán (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Na rozdíl od řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kdy ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. výslovně uvádí, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body, lze jen ve lhůtě pro podání žaloby, v řízení o kasační stížnosti soudní řád správní takovou koncentraci řízení nezakotvuje. O rozšíření kasační stížnosti na výroky dosud nenapadené a rozšíření důvodů kasační stížnosti se hovoří pouze v ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., a to v souvislosti s výzvou soudu k doplnění náležitostí kasační stížnosti v jednoměsíční lhůtě. Tato jednoměsíční lhůta má zákonem jednoznačně stanovený počátek, a to okamžikem doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání; pokud taková výzva nebyla vůči stěžovateli soudem učiněna, nelze na danou věc aplikovat ustanovení § 106 odst. 3 věta druhá s. ř. s., podle kterého může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen v této lhůtě. Pokud je však stěžovatel vyzván k doplnění náležitostí kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení uvedené, nebyla-li na včasnou žádost stěžovatele tato lhůta prodloužena soudem. Soudní řád správní tedy zakotvuje koncentraci řízení pouze pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. a soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (srov. nález Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05, a nález Ústavního soudu ze dne 14. 3. 2007, sp. zn. II. ÚS 136/06, dostupné na nalus.usoud.cz).

Stěžovatel v této věci podal kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, aniž v ní, v rozporu s ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s., uvedl konkrétní rozsah a důvody (skutkové a právní), pro které je rozhodnutí krajského soudu napadáno. Tato blanketní kasační stížnost byla v uvedené podobě neprojednatelná, a to právě s ohledem na dispoziční zásadu, protože Nejvyšší správní soud je, se zákonem stanovenými výjimkami, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Krajský soud proto v souladu s ustanovením § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval stěžovatele usnesením ze dne 2. 8. 2010, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil nedostatky kasační stížnosti, v níž bude uvedeno, v jakém rozsahu a z jakých důvodů (skutkových i právních) usnesení krajského soudu napadá. Současně byl stěžovatel upozorněn na to, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě řádně doplněna, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Jelikož toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 4. 8. 2010, měl stěžovatel v důsledku koncentrace řízení možnost, ale současně i povinnost, uvést rozsah napadení usnesení krajského soudu a důvody, z jakých toto rozhodnutí napadá, nejpozději do 6. 9. 2010. Jen v této lhůtě totiž mohl stěžovatel účinně rozšířit kasační stížnost na výroky nenapadené a po skutkové a právní stránce uvést důvody kasační stížnosti. Pokud tedy stěžovatel na požadavek krajského soudu reagoval až v podání ze dne 22. 9. 2010, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno následující den, stalo se tak zjevně po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud při svém rozhodování proto nemohl přihlížet ke stížnostním námitkám stěžovatele, které byly uplatněny až po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Jelikož kasační stížnost neobsahovala nejpozději dne 6. 9. 2010 žádný z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2010

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu